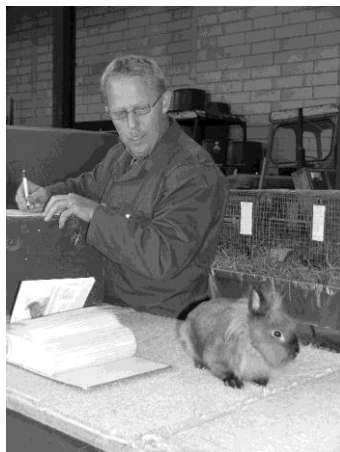

Ved større udstillinger skal der udnævnes en fællesdommer. Fællesdommeren har til opgave at arbejde på en ensartet bedømmelse af alle udstillingens dyr.

Fællesdommeren må dog ikke rette i andre dommers bedømmelser, medmindre bedømmelsen er i strid med Nordisk Kaninstandards bestemmelser, racebeskrivelser eller skalaer.

Klargøring til udstilling

Kaninerne skal vejes, og der skal klippes kløer. Der skal eventuelt renses kløer, ører og kønsorganer. Ligeledes skal transportkasser rengøres (og eventuelt vaskes) og fyldes med rent halm inden brug.

Det er ikke tilladt at ændre eller påvirke dyrets udseende for at snyde (overtrimning). For eksempel farve kløer eller pels, klippe eller behandle pelsen kemisk.

Dyrene afleveres til udstillingen på det af udstillingsledelsens bestemte sted, dag og tidsrum. Husk vandtrug til éndagsudstillinger og vand- og fodertrug hvis udstillingen varer flere dage. Udstillingsledelsen sørger normalt for fodring og vanding.

Der ud over er der kun at sige: HELD OG LYKKE!

Danmarks Kaninavlerforenings hjemmeside er www.kaniner.dk
Her finde du relevante adresser og tlf. nr. på formænd, salgskontor, redaktør, hovedkontor, avlerkatalog, pjecer om forskellige emner osv.

Hovedkontorets adresse

Danmarks Kaninavlerforening
v/ Susanna Mørck Kristensen
Holstebrovej 73, 6900 Skjern

DANMARKS KANINAVLERFORENING

Pjece om
kaniner

Kaninavlerforening for alle

Danmarks Kaninavlerforening (DK) er en forening for alle, der er interesseret i kaniner på den ene eller anden måde. DK har medlemmer over hele landet.

DK er både for opdrættere af racekaniner, slagteproducenter, pelsproducenter, kaninhoppere og ejere af kælekaniner.

Hvad får du ud af et medlemskab af DK?

1. Du vil først og fremmest få glæden ved at dele din interesse for et lille dejligt dyr med en masse andre kanninglade mennesker.
2. Du får retten til at deltage på udstillinger i hele Danmark og få din(e) kanin(er) bedømt efter gældende retningslinjer med efterfølgende optagelse i Dansk Kanin Stambogsregister.
3. Du får Tidsskrift for Kaninavl tilsendt 11 gange årligt. Tidsskriftet er fyldt med artikler, råd og gode tips om pasning af kaniner samt oversigter over arrangementer og udstillinger.
4. Mulighed for at deltage i kaninhopkonkurrencer.
5. Du kan deltage i et fællesskab med ligestillede i lokalforeningen eller på tværs af foreningsskel - endda på tværs af landegrænser, da DK har nære forbindelser til især Norge, Sverige, Finland og Tyskland. Desuden er DK medlem af Europaforeningen.
6. Mulighed for råd og vejledning fra erfarne medlemmer og bestyrelsen i lokalforeningen.
7. Du vil desuden få gode forbindelser til forhandlere af redskaber, inventar, foder og litteratur. Alt sammen til og om kaniner.

NB - Der er specielle regler ved medlemskab af Stampe.

Tatoveringstang købes ved Salgskontoret www.benie.dk men mange avlere kan lokkes til både at vise dig, hvordan det gøres og mærke kaninerne for dig. Spørg i din lokalforening, hvem der evt. kan hjælpe.

De arrangerende foreninger kan når som helst kontrollere oplysninger om de tilmeldte dyr.

Konstateres det, at en udstiller mod bedre vidende har givet urigtige oplysninger om dyrene, kan udstilleren få frataget retten til at få dyrene bedømt.

Udstillerne bærer i almindelighed selv ansvaret for de udstillede kaniner såvel under selve udstillingen som under transporten til og fra udstillingen.

Det er absolut forbudt at anvende dyr til parring under selve udstillingen.

Følgende kaniner er udelukket fra bedømmelse: Påviseligt syge dyr, misdannede eller lemlæstede dyr, højdrægtige hunner, kastrater eller krydsningskaniner.

Mange foreninger afholder både Stampe- og Kæledyrsudstilling sammen med Racekaninudstillingen. Her behøver kaninen ikke være en racekanin, også krydsninger er velkomne.

Hvis du godt kunne tænke dig at udstille på Stampe- eller Kæledyrsudstilling, så spørg din forening, om de ikke vil arrangere det.

Dommere

Den eller de arrangerende foreninger vælger dommere, der skal være autoriserede til at bedømme efter Nordisk Kaninstandard. Bedømmelse kan foretages af en dommer eller flere dommere i fællesskab.

Dommere fra de øvrige nordiske lande kan indkaldes til bedømmelse på lige fod med danske dommere, men det kræver dog, at der skal være mindst en dansk dommer tilstede.

(stadepege). Udstillingsoversigten bliver også bragt på www.kaniner.dk

Ved alle udstillinger og andre bedømmelser, der forestås af foreninger under Danmarks Kaninavlforening, benyttes Nordisk Kaninstandard 6. udgave.

Der kan udstilles kaniner og produkter fra kaniner - for eksempel skind, skindprodukter, strikkede, hækede og fildede produkter af angoragarn og meget andet, kun fantasien sætter grænser.

De udstillede kaniner skal være af en race, der er optaget i Nordisk Kaninstandard.

Udstilleren skal være ejer af de udstillede kaniner. For produkter gælder, at udstilleren både skal være ejer og producent af produktet.

Dyrene tilmeldes på udfyldte anmeldelsesblanketter. De kan fås hos din lokalforening og anvendes også som ejererklæring og sundhedsattest.

Ved aflevering af dyrene på udstillingen skal bedømmelseskortet medbringes i udfyldt stand. Bedømmelseskort kan ligeledes købes ved salgskontoret, men også mange lokalforeninger ligger inde med dem.

Vejledning i at udfylde anmeldelsesblanketter og bedømmelseskort kan du få i din lokalforening.

Arbejdet med helt at undgå bedømmelseskort er i fuld gang her ved årsskiftet 2009/2010, om kort tid vil det hele nok kunne klares via EDB. Spørg i din lokalforening, hvor langt man er.

Dyrene skal være kuldmærkede i venstre øre med fortløbende numre og kun med tal - minimum 3 cifre. Og samtidig skal dyrene være tatoveret i højre øre med et avlnummer, som udleveres af Hovedkontoret, når du bliver medlem.

Tatovering af dyrene skal ske inden ungerne er 10 uger gamle. Er ørenummeret ulæseligt kan kaninen ikke bedømmes.

DK's historie

DK blev stiftet den 6. marts 1895. Indtil 1937 var navnet "Foreningen til Kaninavlens Fremme". I formålsparagraffen hedder det: "Det er foreningens formål på enhver måde at fremme kaninavl i Danmark, især ved udgivelsen af et medlemsblad". Målet var at gøre kaninkød ligestillet med kartofler som næringsmiddel.

Allerede i samme måned udkom Tidsskrift for Kaninavl for første gang, og har gjort det lige siden.

I løbet af få måneder var der oprettet lokalforeninger rundt omkring i landet. I 1898 var der 24 lokalforeninger, og medlemstallet var på 1.200. Til sammenligning er der i dag 40 lokalforeninger med ca. 1.200 medlemmer.

Kaninernes historie

Alle tamme kaninracer stammer fra vildkaniner. Disse lever stadig over det meste af Europa; også enkelte steder i Danmark.

I årtusinder har mennesker og dyr jaget kaninerne som fødeemne. Men for nogle tusinde år siden fandt man i Middelhavsområdet ud af at holde kaniner i store murede folde, for at beskytte dem mod hunde og rovdyr, og der blev plantet buske i foldene for at beskytte mod rovfugle og den brændende sol.

Man fandt ud af, at dyrene formerede sig særdeles villigt under de beskyttede forhold, og opdrættet af tamkaniner bredte sig over Europa med klostre og herresæder som foregangssteder.

Kaninhold blev efterhånden så udbredt, at kaninen blev hvermands eje. Blandt de "tamme" kaniner opstod der nogle forandringer i størrelse, pels og farve. Ved at sætte kaninerne i enkeltbure kunne man bedre styre avlen af disse nye typer. Dermed opstod det, som vi i dag kender som raceavl.

Indkøb

Har du valgt at ville avle kaniner er det første spørgsmål: Hvilken race skal jeg vælge? Dette afhænger af mange ting.

Hvor meget plads har du? Hvad vil du bruge kaninerne til? Hvor meget tid har du? Ja, spørgsmålene er mange, men de bør alle besvares, inden du anskaffer de første kaniner til avl.

Henvend dig til lokalforeningen i dit område. Der vil du kunne få råd og vejledning. Besøg en udstilling - det er det værd. Kom i kontakt med nogle avlere og stil spørgsmål!

Når du har valgt race, skal du finde en avler af denne race. Det gælder om at få en rigtig start med sunde og veludviklede dyr. Det er betingelsen for, at du fremover kan få udbytte af dit kaninhold.

Derfor bør følgende punkter tages i betragtning ved indkøb af avlsdyr:

- Start i det små med 1 han og 1-3 hunner og lad dig "vokse ind" i foretagendet. Også hvis du planlægger at ende med rigtig mange kaniner. Spring ikke hovedkulds ud i det, men overvej og undersøg indgående forholdene, inden du starter. Det er fejlagtigt at tro, at kaninavl er det nemmeste her i verden.
- Køb om muligt dyrene beset - og helst i stalden, hvor man kan danne sig et indtryk af besætningens sundhedstilstand.
- Indkøb så vidt muligt kun dyr fra én besætning og ikke alle mulige steder fra. På den måde reduceres risikoen for sygdomme.
- Avlerens udstillingsresultater og viden giver en ide om, hvor racetypiske og gode dyr, der avles i stalden.
- Undersøg dyrene for øreskab og snue. Konstateres der nysen med udflåd fra næsen i besætningen, er der tale om en ondartet snue - en sygdom, som kan være vanskelig at få bugt med og er meget uheldig at starte med.
- Det er bedst at starte med unge hunner, som vænner sig til stald- og foderforhold, inden de parres 1. gang. Men det går som regel også fint, hvis man køber et par ifølede hunner.
- En af grundene til, at vi anbefaler at starte med få dyr, er også at lade dig finde ud af, om du kan lide at arbejde med kaniner. Hvis det er tilfældet, kan du forholdsvis hurtigt udvide besætningen til den ønskede størrelse ved at udvælge de bedste ungdyr efter de bedste avlsdyr i besætningen.

Skind-, uld- og slagteproduktion.

Der foregår ikke meget egentlig produktion indenfor kaninavl i dag.

Der er nogle få, der producerer Rexskind til Pelsauktionen på linje med minkskind. Det er en rimelig god forretning, hvis man er dygtig !

Angoraavlere kan pt. komme af med alt det uld, de klipper af deres kaniner, - men mange bruger det også til selv at strikke af m.m..

Der er ingen kaninlagteri mere i Danmark, og der foregår så vidt vides heller ingen eksport til andre lande fra Danmark.

Der bliver slagtet kaniner hos mange avlere, men de bliver spist af dem selv, og der bliver handlet lidt ved stalddørene.

Kaninkød er magert og proteinrigt, det minder lidt om kyllingekød, og det siges at være særdeles godt for diabetikere og folk med kolesterolproblemer. Det er næsten kun en rød bøf, man ikke kan lave af kaninkød.

I Tidsskrift for Kaninavl er der hver måned en ny opskrift.

Se mere om slagtning på www.kaniner.dk og så pjece om slagtning.

Sygdomme

Kaninen er ikke et sart dyr, men som alle andre dyr kan den selvfølgelig blive syg.

Desværre får dyrlæger meget lidt undervisning i kaniner under deres uddannelse, så mange ved ikke så meget om kaninsygdomme.

Pjecen om sygdomme, som findes på www.kaniner.dk er skrevet af en af vore store kaninavlere gennem mange år – og han er samtidig dyrlæge, så han ved, hvad han skriver om.

Generelt må man sige, at det er bedre at forebygge end helbrede. Frisk foder og vand, alsidigt foder, tørt bur af passende størrelse, strø ofte med god halm og rens ud med passende mellemrum, ikke træk, ikke for mange store unger/ungdyr sammen er alt sammen med til at holde sygdomme væk.

Udstillingsregler

Kaninudstillinger afholdes af foreninger under Danmarks

Kaninavlerforening.

Udstillinger bliver annonceret i Tidsskrift for Kaninavl med angivelse af tid og sted for afholdelse, hvilke klasser der kan udstilles i, tilmeldingsfrist, kontaktperson og prisen pr. udstillet kanin

så de kan se og lugte hinanden, snuse og slikke hinanden, ligge op ad hinanden, men de kan også komme væk fra hinanden og dermed ikke skade hinanden. Så kan man - når man har tid og lyst - lade dem rende frit sammen et neutralt sted, hvor ingen af dem bestemmer, f.eks. i et værelse, på terrassen etc.

Pas på elektriske ledninger – kaniner kan ikke stå for dem, og det er rent bogstavelig – LIVSFARLIGT.

Kaninhop

Mange har set kaninhop på TV eller til en opvisning eller stævne et sted og er blevet fascineret af det.

Det ligner meget ridebanespringning med heste, men kaninen er unægtelig nemmere og billigere end en hest!

Man starter med at vænne kaninen til sele, og så lister man og lokker den til at springe små bitte spring.

Bortset fra sele, kræves der ikke en masse investering, de første spring kan være lavet af mælkekartoner med lidt sand i.

Men det kræver tålmodighed at lære en kanin at hoppe !

Det er vigtigt at kaninen ikke slår sig og bliver bange for at springe, derfor laves mange forhindringer f.eks. af plastik elektriskerrør.

Inden du starter med at lære din kanin at springe, bør du besøge træning eller et stævne, hvor du kan spørge og lære noget, så du får startet rigtigt.

Du kan læse meget mere om kaninhop i pjecen om kaninhop, som du finder på Danmarks Kaninavlerforenings hjemmeside www.kaniner.dk og ligeledes kan du der finde informationer om både træning og stævner.

Avl og parring

Man kan tjekke om hunnen er parringsvillig ved at se på kønslæberne. er de hvide og rynkede, er der næppe chance for vellykket parring, er de hævede, glatte og røde så er der gode chancer.

Sæt altid hunnen ind i hannens bur. En parring tager kun nogle ganske få minutter. Så snart hunnen er parret, fjernes den igen. Én vellykket parring er nok, når hannen bruges jævnlige.

Nogle hunner kan være ret aggressive, pas på de ikke skader hannen, Især unge hanner kan gå helt i baglås, hvis hunnen er for voldsom.

Brug dobbeltparing af hunnen. Hermed menes, at hunnen parres igen 6-8 timer efter første parring. Dette system må især anbefales i de varme sommermåneder og om efteråret, hvor det kan være vanskeligt at få hunnen parret og få den drægtig. Det vil i mange tilfælde bevirke højere drægtighedsprocent. Den nemmeste tid at få hunner drægtige på er månederne fra februar til juni.

Én han kan nemt klare 5-7 hunner. Hvis et kuld går tabt ved fødslen, lad da hunnen parre 3 dage senere.

Normalt vænnes hunnen fra ungerne, når ungerne er 6-7 uger gamle. Hunnen er derefter nemmest at parre igen med godt resultat 2-3 dage efter. Venter man for længe med at parre, kan det blive svært at få hunnen drægtig igen !

Skal hunnen ikke parres igen, er der mange, der lader ungerne gå ved hunnen et par uger mere end de 6-7 uger.

Bure

Bure kan bygges i forskellige variationer, størrelser og materialer. De kan bygges i en eller flere etager. Etagebure er plads- og materialebesparende.

Indendørs bure bygges ofte i eksisterende huse eller i let byggeri.

De bygges i lette materialer og skal både være tætte og ventilerende.

Indendørs stalde kan give problemer med stillestående luft og dermed større risiko for sygdomme.

Udendørs bure skal give læ mod blæst og nedbør. De skal give skygge og beskytte mod stærk varme. Derfor er det vigtigt med den rigtige placering. Materialerne skal være vind- og vandtætte. Kaniner dør ikke af kulde – men af varme.

Anbefalede mål

<i>Højde i burene</i>			
Dværgracer	40 - 50 cm	Tre etager	
Små racer	50 - 60 cm	Tre etager	
Mellemstore racer	60 - 70 cm	Tre etager	
Store racer	60 - 80 cm	To etager	
Kæmperacer	70 - 80 cm	To etager	
<i>Afstand fra gulv</i>	50 - 60 cm	Kan varieres	
<i>Max. dybde</i>	70 - 80 cm		
<i>Min. areal for hanner med unger</i>		Eksempel	
		<i>dybde</i>	<i>bredde</i>
Dværgracer	0,50 m ²	60 cm	80 cm
Små racer	0,75 m ²	70 cm	110 cm
Mellemstore racer	1,00 m ²	80 cm	125 cm
Store racer	1,25 m ²	80 cm	160 cm
Kæmperacer	1,50 m ²	80 cm	190 cm
<i>Forbræt, højde</i>	10 - 20 cm		

Burene kan hurtigere blive for små end for store!

Det kan anbefales at bygge burene så store, at de med en (aftagelig) skillevæg kan deles til 2 enkeltrum.

Folde er velegnede til enkeltdyr og flokke af ungdyr, men er pladskrævende. Det kan være en fordel at hæve bunden over gulvhøjde. Foldene skal være så høje, at kaninerne ikke springer over. En overdækning kan være nødvendig. En sammenklappelig forside kan lette arbejdet med foldene.

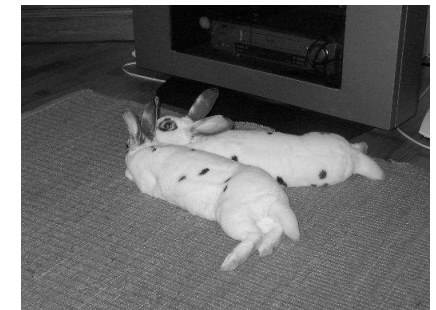
om morgenen – det tager ikke meget tid – og så fodre med alt det sjove og hyggelige senere på dagen.

HUSK kaninen har fået tænder for at bruge dem. Hvis ikke man tilbyder dem et foder, hvor de får tilgodeset deres behov for at gnave, så kan det gå hårdt ud over bur, skåle osv. Derfor giv dem noget fornuftigt at beskæftige deres tænder med. Et stykke tørt brød eller knækbrød er et hit for mange kaniner

Kaninen som kæledyr

Mange køber kanin som kæledyr uden tanke om at avle. Mange kaniner bliver lige så tamme som en hund, lærer at være renlige osv. Man kan få utrolig meget fornøjelse af sådan en lille kælepotte.

Ikke alle racer er lige velegnet som kæledyr, nogle kræver en større indsats end andre for at blive kælnede, men næsten alle kan blive kælnede. Spørg evt. i din forening hvilken race man vil anbefale dig.

Mange synes, det er synd kun at have en kanin, man læser også at kaninen er et flokdyr. Men kaninen er kun et flokdyr, hvis den har masser af plads til at udfolde sig på og gemme sig på.

Han og hun sammen giver unger – 2 hanner sammen, der vil den dominerende kastrere den anden – 2 hanner sammen kan af og til fungere, men selv ikke kuldsøskende trives med sikkerhed sammen, når de bliver kønsmodne. Kønsmodne hanner ønsker at have deres EGET hus, og vil meget ofte prøve at smide den anden ud. Dette foregår ikke konstant. Ind imellem kan de ligge fredeligt sammen og hygge sig, for i næste øjeblik at slås så pelstotterne flyver. Tænk på at du ikke observerer dem døgnet rundt, der foregår meget i de sene nattetimer.

Synes man, at man gerne vil give sin kanin selskab, så er den sikreste metode at anskaffe 2 hanner og bygge et dobbeltbur med tråd imellem,

Særligt sundt for kaninen er krydderurter såsom: Persille, salvie, kommen, hjulkrone, bjergmynte, dild, løvstikke og mange andre.

Pærer og specielt æbler spises med stor fornøjelse af kaninen, ligeledes grene fra frugtbuske og frugttræer. Ved frugttræer bør ikke fodres med grene fra træer med stenfrugt (blommer, kirsebær etc.), da disse indeholder blåsyre. Blade og grene fra birk, ask, fyr, elm, poppel, gran, gyvel og sargensæble er også godt foder og tidsfordriv.

HUSK altid - pluk ikke grønt lige op ad trafikerede veje og vær sikker på, at det ikke er sprøjtet med gift.

Sørg for ikke at give mere af grøntfoder m.m. end der er ædt op, inden der fodres igen, ellers skal det smides ud.

Giftige planter

Visse planter er giftige for kaninen. Hundepersille, tidløs, skarntyde, galnebær, sort natskygge, vår brandbæger, guldregn og taksvækster. Fra køkkenhaven bør du undgå kartoffelspirer og rå bønner.

Generelt må frarådes at fodre med buske og blomster fra haven.

Du må ikke stole på, at din kanin selv undgår disse giftplanter - så undlad at fodre med dem.

Drikkevand

Det er meget vigtigt, at kaninen altid har adgang til frisk drikkevand. Der er ikke saft nok i planter og grøntfoder til at dække kaninens behov for væske. Hun med unger drikker specielt masser af vand. Vandskåle skal ofte tømmes, skylles/vaskes og fyldes med frisk vand.

Fodringen

De fleste fodrer kun en gang dagligt. Hunner med unger har ofte brug for at få fyldt vand op 2 gange dagligt. Mange bruger også at give piller

Græsningsbure kan bruges i sommermånederne. De bygges med et lærum og ellers med trådvæv, også i bunden.

Det er altid en god ide at besøge andre stalde for at få gode ideer.

Materialer

Til bygning af bure kan bruges brædder, lister, lægter og krydsfinerplader (vandfaste). Materialer af træ er nemme at arbejde med men kræver vedligeholdelse, da træ ikke er bestandig eller bidefast. Træ er velegnet til bund, sider, lågerammer, stolper og understøtning.

Eternit er mere bestandig og kan anvendes til bund, sider, forbræt, let staldbyggeri og tagbyggeri. Eternit er holdbart, bidefast og er let at rengøre, men vanskeligt at arbejde med.

Trådvæv kan bruges helt eller delvist til bure, men primært som låger og høhække. Til låger skal der bruges punktsvejset tråd (minktråd), for at beskytte tilstrækkeligt mod hunde, ræve etc. Trådvæv er meget holdbart og nemt at arbejde med.

I øvrigt kan bruges trapezplader (aluminium eller plast) og tagpap til beklædning af udendørs bure og let staldbyggeri. Cementmørtel kan med fordel anvendes som bund. Tagasfalt og asfaltfugemasse er velegnet til tætning af bund og sider. Desuden skal der bruges hængsler, beslag, søm og skruer.

Inventar i bure

Foder- og vandskåle i plast, galvaniseret metal, keramik eller glas. Det anbefales at placere disse i trådvæv eller på bursiden. HUSK de skal være store nok, så der er plads til alle. Vandtrug bør ofte rengøres, især i den varme tid, ellers dannes der alger i vandet.

Hø-/grønthække i trådvæv for at forhindre at kaniner "vader" i hø og grønt. Dermed er foderet altid friskt. En hæk kan desuden virke som skillerum mellem 2 bure.

Forbræt - med metalkant - for at hindre at strøelsen falder ud. For at gøre det nemt at muge ud, bør brættet være aftageligt.

Fodring

Det er yderst vigtigt for kaninens trivsel, at den får den rigtige kost. Det, du tilbyder din kanin, skal være af en god kvalitet, samme kvalitet som den mad du selv spiser - med de rigtige vitaminer og altid friskt.

Kaninens kost må ikke ændres pludseligt - men skal ske gradvis enten det er sommer eller vinter. Ellers er der risiko for diarré.

Husk ALTID – sommer som vinter – frisk vand hver dag, rigelig halm og gerne hø. Kaninen har brug for godt halm for at få dækket sit behov for træstof, - godt hø er altid et superfoder. Pas på muggent halm, hø og piller, det er gift for kaninen.

I vintersæsonen kan foderet bestå af rodfrugter, grøntsager, frugt og tørfoder (kaninpiller, halm og hø). Om sommeren kan foderet bestå af diverse grønt, grøntsager, frugt og tørfoder.

Kaninpiller

Der er udviklet foderblandinger, der er velegnet til kaniner. Foderet indeholder alle de vitaminer, en kanin har brug for. Foderet kan købes hos foderstoffer, detailhandlere og specialbutikker med dyrefoder. Foderblandingerne er et fuldfoder og *kan* anvendes uden anden kost.

Gnaverblandinger med lækkerier som majs, solsikker og johannesbrød frarådes, det er for fed en blanding og giver ofte fedtet og blød afføring.

Mængden af piller bør afpasses, så kaninen har ædt op et par timer efter fodring, ellers får den for meget. Spørg avleren om den normale daglige pille-mængde for racen.

Som tommelfingerregel kan nævnes at 45 gram piller pr. dag er en almindelig mængde til en voksen Dværg Vædder, 200 gram til en voksen Belgisk Kæmpe.

Nogen bruger at blande lidt hel eller valset byg eller havre i pillerne.

Grov- og grøntfoder

Kaninen *kan* leve af kaninpiller, men kaninen er fra naturens hånd ikke skabt til kun at æde et kompakt ensidigt pillefoder. Pillerne sørger for, at kaninen får de vitaminer, den har brug for, men derudover trives den med en alsidig kost, - det er langt det sundeste for fordøjelsen og for kaninens velbefindende.

På udyrkede områder

Her kan du indsamle en mængde velegnede foderplanter såsom: Blade og blomster af mælkebøtte, vejbred, røllike, kulsukker, bynke, gåsefod, lucerne, kløver, tidsler, brændenælder, skvalderkål samt græsser af mange forskellige arter.

Saml kun planter du kender, lån eventuelt en bog med billeder af de forskellige planter på biblioteket eller find dem på nettet, før du begiver dig ud i naturen.

I køkkenhaven

I køkkenhaven findes mange ting, som kan bruges som foder til kaninen. Gulerødder, gulerodstop, rødbedetop, grønærtebælge og selve ærteplanten, bladbeder, solsikkeblade og -stængler, rosenkål, blomkål og broccoli. Jordskokker både blade og stængler, julesalat, kålrabi (kålroer) er også populære afgrøder til både mennesker og kaniner.

Derudover er der mange, der dyrker specielle afgrøder til kaninen som f.eks. ru kulsukker og fodermarkkål.

Salat, kinakål, hvidkål, spidskål etc. er ikke meget andet end vand, og giver meget let diarre, så pas på kun i meget små mængder, selvom kaninen i hvert fald er helt vild med alm. salatblade. Grøn kål er supersundt, men meget stærkt, så pas på, kun i små mængder.